

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Romanus pontifex pro Athanasio ad Orientales episopos scripserit,
quodq[ue] Romam missi sunt episcopi, qui crimina quæ episcopis
Orientalibus obiecta bantur, vnà cum episcopo Romano examinarent, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

SOZOMENI HISTOR.

dat: Paulum autem vrbe expellat. præfectus verò seditione
populi veritus, ante quàm mandatum imperatoris palà fa-
ctum est, ad balneum publicum, cui nomen erat Zeuxip-
pus, illustre illud quidem atque amplissimū, proficiscitur:
eoque accersit Paulum, quasi de negotiis publicis cum eo
communicaturus. Cui, statim vt venerat, literas ostendit
imperatoris, atque clam per regiam, quæ balneum attinge-
bat, eum ad mare deduci, collocari in nauigio, Thessalo-
nicam subuehi, vnde maiores eius oriundos ferunt, iussit:
denique sententiam contra illum tulit, vt omnino extra eā
imperii partem, quæ ad orientem solem vergit, se teneret.
Illyricū & vltiores regiones ingredi nō veruit. Egressus
demum è tribunali, in quo iudicium aduersus Paulum de-
derat, secum in curru habens Macedonium, ad ecclesiā per-
rexit. Populi autem multitudo (nam his rebus gestis infi-
nitus numerus in vnum collectus est) ecclesiā illico com-
pleuit. Nam singuli tum Ariani, tum Pauli fautores, enixè
laborarunt, vt alteri alteris anteuertent. Vbi verò præ-
fectus, & Macedonius vnà ad fores accessit ecclesiæ, & mul-
titudo, quò introitus illis pateret, à militibus ad cedendū
impulsa, cedere ideo non potuit, quòd loca interiora refer-
ta erant, milites rati multitudinem populi dedita opera re-
stitisse, multos gladiis confecerunt: complures item ab se
mutuò protriti interierunt. Quare edictum imperatoris
hunc habuit exitum: atq; Macedonius ecclesiarum admi-
nistrationem obtinuit. Cum Paulus hoc pacto ex inopina-
to ecclesia Constantinopolitana priuatus esset, Athanasius
veritus Constantii imperatoris minas, ex occulto fuga sa-
lutem quæsiuit. Nam Constantius ei mortem eò minatus
fuerat, quòd Ariani criminati fuissent, seditiones ab eo cō-
flatas esse, & illo in vrbem introeunte multos extinctos.
At illud in primis imperatori bilem mouit, quòd eum fru-
menti congiariū, quod Cōstantinus pauperibus Alexandriæ
donasset, vendidisse, indeq; quæstū fecisse prædicabant.

*Quòd Romanus pontifex pro Athanasio ad Orientales
episcopos scripserit, quodq; Romam missi sunt epis-
copi, qui crimina quæ episcopis Orientalibus obiecta
bantur, vnà cum episcopo Romano examinarent, &
quomodo Constans Cesar eos domum remisit.*

At

AT verò cum episcopi Aegypti hæc falsa esse scrip-
sissent, Iulius certior factus non tutum esse Athanasio
in Aegypto vitam agere, eum ad se accersuit. Ad
illos autem, qui Antiochiæ in vnum cõuenerant (nam for-
tè fortuna id temporis eorum acceperat epistolam) scripsit:
atque adeo incusauit, quòd clam contra fidem concilii Ni-
cæni nouas res moliti fuerant, quodque contra leges eccle-
siæ ipsum ad concilium non vocarant. Nam legem esse ad
sacerdotii dignitatem spectantem, quæ pronuntiat acta illa
irrita esse, quæ præter sententiam episcopi Romani consti-
tuuntur. Ea autem, quæ Tyri, & in Mareote aduersus Atha-
nasium decernebantur, iniqua esse. Atque calumniam de
Arsenii brachiò confictam, in illis criminatur: in his autè
Athanasii à Mariote absentiam. Postremò literarum perti-
naciam reprehendit. Quibus omnibus rationibus addu-
ctus est, vt Athanasio & Paulo (nam haud ita diu post,
Athanasius ipse in Italiã profectus, de iniuriis, quas acce-
perat, conquestus est) opem ferendam indicaret. At cum
literis apud episcopos Orientis, de rebus propter quas scri-
psisset, nihil proficeret, causam Athanasii & Pauli ad Con-
stantem retulit. Qui quidem dedit literas ad fratrem Con-
stantium, vt quosdam episcopos Orientis Romam mitte-
ret, de abdicatione Athanasii & Pauli responsuros. Itaque
ad hanc rem deliguntur tres: Narcissus, episcopus Ireno-
polis, quæ est vrbs Ciliciæ, Theodorus Heracleæ, quod est
oppidum Thraciæ, episcopus, & Marcus episcopus Are-
thuse, ciuitatis Syriæ. Qui in Italiam profecti, acta sua cõ-
stanter tutati sunt: imperatori que persuadere conantur,
iustum æquumque fuisse iudicium concilii in Oriente ce-
lebrati. At verò cum rogarentur de fide sua, formulam fi-
dei ab se Antiochiæ cõpositã occultauere, atque aliã scriptis
mandatã cõmonstrauere, eãque etiam à fide in cõcilio Ni-
cæno approbatã discrepantem. Vt autè Constãs vidit eos
hisce viris iniustè insidias struxisse, & neque criminis alicu-
ius, neque vitæ malè actę causa, sicut abdicatiões præ se fere-
bant, sed propter dissentientē fidei opinionē, eorū cõmuni-
onē auersatos esse, illos haud voti cõpotes domū remisit.